नासकेतोः यस्तव द्वाराव्यावद्व्यविद्यागन्तु हेतोः । क्या-वयोषितं तत्त्ववर्षरत्तम् । जगद्रवानाः क्वाद्यातिवारौ वस्य स्वन्तांषटरणक्तन्तः । करोषविष्यावौ च विष्यां-षास्तवद्वाः । साध्यत्वादिकमाः 'विद्यान्ति वातवक-वित्तकता विष्याः सर्वात्तकः चतन्तत्व न विद्विमेति । पित्तात्वकोऽस्तवपुष भवेद्बाध्यः क्वक्ताः समेसु भवन्ति द्वि सर्व स्व''।

विसर्पण न वि+द्धाप-छाट्। प्रवादे खनरः।
विसन् न विश्व-क्षयः। पश्चवे विकाश [नरः द्धियां की म ।
विसाद उद्धी विषरित वर्षति वि+द्ध-ष्य । सत् क्षे खविसादिन् वि वि+द्ध-ष्यिति । श्मषरक्षयीचे श्मत् क्षे
उ० श्नावपर्यों क्षी राजनि । की म ।

विसिनी की विवानां वमूकः तदाको देवी वा दिन । श्वदावमुक्ते २ पदावतायाचा श्वदावी राजनि ।

विस्चिका की विधिष्टा छचीर दवार्चे बन्। रोगमेंदे तक निरुक्तियेचा ''द्भवीभिरिव गाताचि ह्रदन् बन्तिः हतेश्वा । बसाजीचेन वा वैदीवि स्वीति निमद्यते । तस निदाननाइ "न तां परिमिता हारा संभन्ते वि-दिताननथः। मृहासामजितातानो वभन्ते प्रवनबीबुधाः। बिदितानमा जातावुवेदाः । तसाजव्यमापः "मूर्का-तिबारी वनशुः विवासा गूर्व अनीदे एनज्ञाहासाः। वैवन्द्धं कस्पी इदवे रजव भवन्ति तस्तां त्रिरसच भेदः"। छडेटनं इकागदवीः, विरवीधेदः बिराटे ग्रवम् । तथा उपद्रवानाक् "निद्रानाभोऽरतिः बन्मी न्त्राचाती विश्वंता । सभी उपद्रवा घोरा विद्याचाः पञ्च टार्चाः । जमी चरह्वा घोराः सभी निदानामा-द्व चष्ट्रकाः वर्षेवामेव रोगार्था घोराः भवक्टराः। विस्चाः पञ्चरार्षाः विस्त्वास्त प्रचामि वरि स्तरा दायबाः प्राथमवद्वराः। तद्या बरिष्टनाष्ट्र "वः महाबदनोष्टनखोऽत्यभं चम्बद्धितोऽभ्यन्तरवातमेलः। चामचरः सर्वेवसुक्तयञ्चिमायाचरः स्रोऽप्रनराममाय" । · वर्विवस्ताविद्याः वर्वे विस्ताः विधिवीभूताः बन्धयो यस् सः भावपः।

विस्त ति वि+स् - का । विगोधे समरः। [स्तियां सीव । विस्ति ति वि+स् - स्तर्ष । प्रवर्षधीने समरः। विस्तार ति वि+स् - कार्ष । विश्वरणधीने समरः। विस्ति वि+स्त - का । श्रोरिते "रवने विस्तः" इति रष्यः। श्रीष्णि स्राः रेताली य । विस्त पु॰न॰ विच-छत्वर्गे ता नि॰ न इट्। खर्षकर्वे २ छ-शीतरत्तिक।परिमाचे च खसरः।

विस्तर प्र॰ वि+स् - कण्। श्यद्ध बमू हे कमरः । श्वाका बहुरे श्विकारे अपने १ प्रमूहे च। काधारे कण्। ६ गीठे पद्धाता ।

विस्तार ए॰ वि+स्नू-वंत्तावां कर्तार वज् । १ विटमे भावे वज् । रविकीर्धतावाम् समामवाकास्ये १ पदमम्हे च वनरः । अकास्त्रे मेदि॰।

विस्तीर्णं ति॰िव+स्नृ - ता । श्विपुषे श्विसारयुक्ते श्विधाषे स लटा॰ । य्यस्यः ।

विस्तीर्थपर्यं न॰ विश्वीषांनि पर्यात्मकः । मानके कन्द्रमेटे विस्तृत ति॰ विक्तान्ता । विश्वारवृत्ती ।

विसम् जिङ्ग प्र विस्तृ रित वि+स्मृ र- द ताहबं विद्य-

विस्कोट पु॰ विस्कोटवृति वि+स्कृट-विष्-चन् । (विष-कोड़ा) त्रवधेदे खार्चे व । स्तोटकमेंदे विस्तोटकभवा-पड़ाँ बीतबास्रोलन्। तहोगनिदानादि भावप्र॰ छक्त बचा 'तल विस्कोटख विम्रकट' निदानपूर्विकां चेंप्राप्तिमा इ विद्वाला विद्वापिक्ष वारी राजी वाध्ययनात मेच । तयशुँदीवेच विपर्श्वयेच कुष्यन्ति दीवाः पवनाद्यस्त । लचमाचित्व ते रक्तं मांबास्तीनि प्रदुष्ण च। चीरातृ क्रवैनि विस्होटान् सर्वान् ज्वरहरः सरान् । ऋतुदो वे प क्तहेत्वभीतीकादीनामतियोगेन । विषयीयेव कहा विताइ।रविदारवैपरीत्वेत । त्वनात्रित लिख विस्ते टान् वर्षकीलयः । ज्वरपुरः बरान् ज्वरपूर्वान् । पूर्व-क्यमा इ ब्यान्दरभा दव स्कोटनः सञ्चरा रक्षणित्रजाः। अधिय वर्षत वा देहे विस्काटा दति ते जाता:"। रक्तिवित्तलाः पतेन वर्षेषु विस्तिटिकेष रक्तिपत्तवोः ॥-धानकारचलम् यवा मुखेम बातस्य, तथा बाताहगति-रिं बोद्या। तथा च मोलः वदा रक्षत्र विक्रम वातेनाहुगतं त्वचि । चिम्नद्रधनिभान् स्कीटान् कुर्तः वर्वदेहगान्"। यथ वातिकसाह "धिरोद्कृत्रस्थितं" ज्बरहृद्यवंबेदनस् । सक्तव्यवर्षता चेति बाति स्कोट-लच बम् । मूर्व तोदक्षम् । यद पैत्तिकमा इ 'अवर-दाइइजापात्रसावयण्यःसमन्तित् । वीतवोद्धितवर्षे वित्तविस्कोटबचचम्" । जीशकमाइ "बर्द्धरोचकजा" द्धानि वर्ष्ट्रबाहिन्यमायक ताः । यांच्यवस्य चिरात् पानः स विस्तीटः समाधायः । कांधान् जद्खम्हा-